

הבעיה האסטרטגית:

גלישה למלחמת התשה ארוכה וסטטית, המצמצמת את הסיכוי להשבת החטופים הישראלים שבידי חמאס ולהחלפת שלטון חמאס ברצועת עזה, גם מסכנת את היחסים המיוחדים עם ארצות הברית, מערערת את הביטחון בגבולות המדינה ומביאה לבידוד ישראל בזירה האזורית והבינלאומית.

יעדים:

1. החזרת תחושת הביטחון והביטחון לאזרחי ישראל תוך שיקום ההתיישבות במערב הנגב ובגבול הצפון, וחיזוק החוסן הפנימי בישראל.
2. הסרת איום חמאס.
3. כינון שלטון אזרחי חליפי לחמאס ברצועה.
4. שימור האחריות הביטחונית בזירה הפלסטינית בידי ישראל.
5. החלשת הציר השיעי בראשות איראן.
6. שיפור מעמדה האזורי של ישראל (כלכלית, ביטחונית וגיאוגרפית).
7. שימור וחיזוק היחסים המיוחדים עם ארצות הברית.

החלופות שנבחנו במהלך הלחימה:

1. ממשל צבאי ברצועת עזה – נטילת האחריות והסמכות באזור לידי ישראל.
2. העברת האחריות על רצועת עזה לידי מצרים. (התנגדות מצרית נחרצת).
3. יצירת כתובות מקומיות של שבטים וחמולות שינהלו את הרצועה כ"קנטונים" נפרדים. (כשל הניסיון לממש - מוביל לאנרכיה).
4. ניהול הרצועה על ידי ממשל זמני בינלאומי/ערבי. (לא עומד בפני עצמו ללא רכיב שלטוני של הרשות הפלסטינית).
5. כינון ממשל זמני פלסטיני שאינו מחובר לרשות הפלסטינית ברמאללה.
6. החזרת הרשות הפלסטינית (המחודשת) לשליטה ברצועה, בסיוע קואליציה בינלאומית שתכלול מדינות ערב ומדינות מערביות.

ההמלצה לבחור בחלופה השישית נסמכת על שני שיקולים:

- היעדר אינטרס ישראלי לחזור ולשלוט ברצועת עזה, הן בשל ההשלכות הפנימיות/צבאיות של מהלך שכזה והן בשל ההשלכות הבינלאומיות שלו (בידוד, סנקציות וכו').
- כל פתרון שתכליתו לחזק את החוסן החברתי הישראלי, וכן לשלב את הקהילה הבינלאומית והערבית בשיקום הרצועה או בלקיחת אחריות על הממשל האזרחי באזור, מחייב את מעורבות הרשות הפלסטינית. למרות שהסתמכות על הרשות מהווה סוגיית מחלוקת בזירה הפוליטית הישראלית, לא נמצא פתרון טוב יותר בעת הזו, ביחס ליתר האפשרויות.

הרעיון המרכזי:

מימוש מהיר של מטרות המלחמה על ידי חתירה לעסקת חטופים מהירה (תוך נכונות להפסקת המלחמה) וניצול פרק ההפוגה הנכלל בעסקה שכזו לשם:

1. בניית מנגנון ניהול אזרחי ברצועה, המחובר לרשות הפלסטינית ונתמך על ידי הקהילה הבינלאומית ומתחבר להסדרה אזורית.
 2. הכנסה מאסיבית של סיוע הומניטרי לרצועת עזה וחלוקתו על ידי גורמי פת"ח מקומיים, הקשורים לרשות הפלסטינית ונתמכים להגנתם על ידי כוחות קואליציה ערבית ובינלאומית.
 3. הפסקת האש בזירה הצפונית, שתהיה מקובעת בהבנות לגבי נסיגת יכולות כוח רדואן ממרחב הגבול ופיקוח בינלאומי אפקטיבי (בדגש על הרחקת כוח פשיטה וטילים נגד טנקים).
- הצהרה על הפסקת מצב המלחמה אינה מגבילה את מדינת ישראל מפעולה להסרת איומים ולהגנת אזרחיה, ובכלל זה המשך המאמץ לפירוק היכולות השלטוניות והצבאיות של חמאס.